

FULL INFORMATIU

PARRÒQUIA dels SANTS

Just i Pastor

Sant Just Desvern, 8 de Novembre de 2020. N° 45

SEMPRE A PUNT

De la paràbola que considerem avui, Jesús ens en proporciona la clau d'interpretació en dir- nos: "Vetlleu, doncs, perquè no sabeu ni el dia ni l'hora". Es tracta d'una mena de leit-motiv que es fa present en tot el seu discurs. Els qui han pres la decisió de seguir Jesús han d'estar sempre disposats a estar a punt. Les rutines són perilloses ja que invaliden sovint les decisions de primera hora. Els cristians proclamem l'arribada del Regne de Déu, una vida plena, una nova fraternitat, el projecte d'amor que Déu vol per a tota la seva creació, per a tota l'eternitat. Descubrim

en l'espòs de la paràbola Jesús mateix, el Messies esperat, a qui Déu pare ha confiat el destí final de tota la creació. Portem les nostres torxes per il·luminar les foscs que sovint ens rodegen i esperem amb goig el Fill de Déu que ve cap a nosaltres. Però sovint, des dels primers moments de l'espera, comencem a fer capcinades i el desig de trobar-nos amb Ell es va esvaint a poc a poc. Si som tant desassenyats com per apalancar-nos en falses seguretats i deixar que es consumeixi l'oli que dona veritable sentit a la nostra vida, mentre somniem falses felicitats que el nostre món ens proporciona, ens trobarem com aquelles noies que quan arriba l'hora la seva torxa s'ha apagat. En l'espera activa de Jesús, per part de l'Església, no hi valen doncs els braços creuats: és necessari tenir sempre enceses les llànties. El Regne dels cels no està fet per als desganats... Sabem que Déu té sempre en compte la nostra llibertat, però a nosaltres ens pertoca estar deserts i sortir al seu encontre. És veritat que a vegades l'espera se'ns fa llarga. Pot convertir-se, fins i tot, en una dura prova, però l'esperança és el signe que ens fa viure amb el cor obert per rebre'l quan l'espòs arribi i ens faci entrar a la festa de la seva intimitat per sempre.

=====

Què volem dir quan afirmem que caminem a l'encontre del Fill de Déu que ve cap a nosaltres? Pensem prou en el goig que significa poder viure amb Ell, ja que seria terrible adonar-se'n quan ja fos massa tard i deixar que la vida se'ns hagi escapat de les mans? Ens hem plantejat si tenim prou oli de reserva perquè no se'ns apagui la llàntia?

=====

Senyor Déu, que mireu complagut els qui estimen la vostra saviesa i us feu conèixer dels qui la desitgen, escolteu la nostra pregària i feu-nos dignes de participar en el banquet de nocces del vostre Fill; que no se'ns apagui l'oli de les nostres torxes mentre esperem la vinguda de Crist, ans, preparats per sortir al seu encontre, puguem entrar amb ell a la festa de les seves nocces. Ell, que viu i regna pels segles dels segles. Amén

COMENTARIO AL EVANGELIO DE HOY:

La primera generación cristiana vivió convencida de que Jesús, el Señor resucitado, volvería muy pronto lleno de vida. No fue así. Poco a poco, los seguidores de Jesús se tuvieron que preparar para una larga espera.

No es difícil imaginar las preguntas que se despertaron entre ellos. ¿Cómo mantener vivo el espíritu de los comienzos? ¿Cómo vivir despiertos mientras llega el Señor? ¿Cómo alimentar la fe sin dejar que se apague? Un relato de Jesús sobre lo sucedido en una boda les ayudaba a pensar la respuesta.

Diez jóvenes, amigas de la novia, encienden sus antorchas y se preparan para recibir al esposo. Cuando, al caer el sol, llegue a tomar consigo a la esposa, los acompañarán a ambos en el cortejo que los llevará hasta la casa del esposo donde se celebrará el banquete nupcial.

Hay un detalle que el narrador quiere destacar desde el comienzo. Entre las jóvenes hay cinco **«sensatas»** y previsoras que toman consigo aceite para impregnar sus antorchas a medida que se vaya consumiendo la llama. Las otras cinco son unas **«necias»** y descuidadas que se olvidan de tomar aceite con el riesgo de que se les apaguen las antorchas.

Pronto descubrirán su error. El esposo se retrasa y no llega hasta medianoche. Cuando se oye la llamada a recibirlo, las sensatas alimentan con su aceite la llama de sus antorchas y acompañan al esposo hasta entrar con él en la fiesta. Las necias no saben sino lamentarse: **«Que se nos apagan las antorchas»**. Ocupadas en adquirir aceite, llegan al banquete cuando la puerta está cerrada. Demasiado tarde.

Muchos comentaristas tratan de buscar un significado secreto al símbolo del **«aceite»**. ¿Está Jesús hablando del fervor espiritual, del amor, de la gracia bautismal...? Tal vez es más sencillo recordar su gran deseo: **«Yo he venido a traer fuego a la tierra, y ¿qué he de querer sino que se encienda?»**. ¿Hay algo que pueda encender más nuestra fe que el contacto vivo con él?

¿No es una insensatez pretender conservar una fe gastada sin reavivarla con el fuego de Jesús? ¿No es una contradicción creernos cristianos sin conocer su proyecto ni sentirnos atraídos por su estilo de vida?

Necesitamos urgentemente una calidad nueva en nuestra relación con él. Cuidar todo lo que nos ayude a centrar nuestra vida en su persona. No gastar energías en lo que nos distrae o desvía de su Evangelio. Encender cada domingo nuestra fe rumiando sus palabras y comulgando vitalmente con él. Nadie puede transformar nuestras comunidades como Jesús.

José-Antonio Pagola

INTENCIONS DE MISSA DE LA SETMANA

DISSABTE: 7	19h.	
DIUMENGE: 8	11h. 13h.	María Adell Fullola – Lluís Rius Soler
DISSABTE:14	19 h.	
DIUMENGE:15	11h. 12,30	Entrada del nou rector.

PRESA DE POSSESSIÓ DEL NOU RECTOR
DE LA PARRÒQUIA

El proper diumenge, dia 15, Mn. Xavier Sobrevia Vidal, prendrà possessió com a nou rector de la nostra parròquia dels Sants Just i Pastor, en una celebració de l'Eucaristia presidida pel nostre Bisbe Agustí Cortés i Soriano a les 12'30h.

**HOGAR NTRA. SRA. DE LOURDES
CONTINUEN SUPRIMIDES LES MISSES
FINS NOU AVIS.**

**SIGUEN SUPRIMIDAS LAS MISAS
HASTA NUEVO AVISO**

RESULTATS DE LA COL·LECTA DE 1ER DE MES

El mes passat **366.25 €**. Aquest mes **369,36 €**

AVUI DIUMENGE COL·LECTA EXTRA DIADA DE GERMANOR